

ser, baade Højmoser og Lavmoser. Nej, der er en helt anden Natur derude. Jeg skal nævne 2—3 Aarsager til, at det ikke gaar an uden videre at sige, at naar de faar nogle smaa Sommerdiger, er det nok. For det første er der det i Vejen, at disse Enge ligger meget fjernt fra Ejerne. Disse kan ikke alle bo omkring Ringkøbing Fjord, de har et Par Mil eller mere til deres Enge. Det er en Slags Udmark, om man vil, som de ikke saa let kan dyrke med Plov og Harve. Det er den ene Side af Sagen, og dersom man dernæst skal sænke Vandstanden saa dybt, som det bliver nødvendigt for at kunne gøre disse Strækninger til Pløjeland; vil man i den Grad udtørre de nærliggende Marker, at det ikke kan taales. Men man vil blive nødt til at sænke Vandstanden meget betydeligt, fordi der ellers vil gro Siv paa Strandmarkerne, selv om man gik til at pløje. De, som har været i Lag med at kultivere lavt liggende sur Jord, hvor Vegetationen bestod af en eneste Skov af Siv, ved, hvordan det gaar. Det har jeg prøvet i sin Tid paa et lille Stykke ved min Gaard. Det var næsten det samme, hvordan jeg bar mig ad, og hvor ofte jeg tog Stykket under Plov, efter et Aars Forløb var der Siv igen. Det kom af, at Vandet ikke kunde sænkes nok. Det er den anden Ulempe, der her vil blive. Og saa vil disse Diger for de 100,000 Kr. slet ikke kunne slaa til om Vinteren, naar vi skal bibeholde den store Aabning ved Hvide Sande, for saa vil der komme Oversvømmelser, som vil gaa omkring saadanne Diger, der kan anskaffes for det Beløb. For det fjerde er disse Enge ikke digemodne. Hvorfor ikke? Fordi det til Dato har kunnet betale sig bedre at lade dem henligge som Græsarealer, idet saavel Græsset som Høet derude har været overordentlig værdifuldt. Landbruget her er for en stor Del baseret paa Græsning, fordi vi har fortrinlige Afsætningsforhold for vort Ungkvæg. Kan vi ikke komme den ene Vej ud fra Esbjerg med det, kan vi komme den anden. Vi kan derfra føre det til England, vi kan føre det Syd paa, og vi kan ogsaa føre det direkte til Tyskland med Bånen. Derfor er vore Efteraarsmarkeder i Varde blevet nogle af de største i Nord- og Mellemeuropa. Man kommer herop for at søge dette halvfede Kvæg, som har gaaet paa Græs om Sommeren. De vedkommende Arealer er altsaa ikke digemodne. Om Beboerne med Tiden kan sultes til at sige: Nu maa vi

hellere faa Diger, ved jeg naturligvis ikke. Jeg har hørt en Landstingsmand sige: De skal nok blive saa sultne, at de kommer til at tage imod Digerne.

Men, som sagt, alle den Slags Ting bør meget nøje undersøges, og skal der skaffes Ro derude, er der ingen anden Vej at gaa end den, som den højtærede Minister har anvist med sit Forslag. Derfor har jeg nærmest sluttet mig dertil, men jeg indrømmer, at der er meget i det nye Forslag om Sluser, og jeg hørte med Interesse det dygtige Foredrag, som det ærede Medlem for Bornholms Amt 1ste Valgkreds (Hauge) holdt forleden om den Sag. Det vil jo falde ind under de Undersøgelser, som efter Ministerens Lovforslag skal og maa foretages.

Bekostningen, de 800,000 Kr., til et foreløbigt Udlob ved Gødelen eller i Nærheden deraf er overkommelig, og den maa vi tage med efter de Millioner, vi har ofret og fremdeles skal ofre, dersom vi beholder Kanalen ved Hvide Sande lige ud til det aabne Hav uden nogen som helst Beskyttelse. Jeg har før sagt, at samtidig med, at vi bevilgede den Million, vi forrige Gang bevilgede til Hvide Sande, kunde vi begynde at tælle paa den næste. Nu foreslaas der altsaa omtrent 1,340,000 Kr., saa den Forudsigelse er ogsaa slaaet til, og naar vi bevilger dem, kan vi være visse paa, at de Møler, man nu foreslaar til at bryde Strømmen ude i Havstokken, vil blive ført længere og længere ud. Har vi først begyndt med dem, vil man sige: De kan ganske vist endnu ikke forhindre Oversvømmelser, men dersom de blev saa og saa meget længere — og dertil behøves endnu flere Millioner —, kan de vist gøre det. Jeg gad se, hvordan Rigsdagen da vil være stemt. De erindrer vist alle Høfdeforholdene længere Nord paa Kysten. Jeg vil endnu en Gang sige, at saadan tror jeg, det vil gaa, saa kan De kalde det Fantasi, om De vil. En Ting maa De, hvis De vil være ærlige, indrømme mig, at min Fantasi hidtil har mere end slaaet til i Virkeligheden.

Saa længe vi ikke skaffer Ro derude, saa længe alle Undersøgelser ikke er foretagne, kan ærede Medlemmer ogsaa være visse paa, at Erstatningskravene vil blive ved, og jeg gad se, om Rigsdagen vil sige Nej til dem. Det tror jeg ikke om Rigsdagen. Den har vist sig villig i Aar og vil fremdeles blive ved at vise sig villig. Derved vil Udgifterne blive endnu større. Jeg vil derfor anbefale, at man følger det Mindretal, hvortil jeg har sluttet